

vilde være noget haardt. Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, men slutte med at sige, at jeg stemmer for alle fire Forslag, og jeg haaber, at hvis de blive vedtagne, vil det berede dette Lovforslag en venlig Modtagelse paa dets videre Vej, hvor det kommer frem. Under alle Omstændigheder glæder det mig, at det i alt Fald staar som et Vidnesbyrd om, at modstaaende Anskuelser ved en Smule god Villie kunne mødes.

Sauerstev: Jeg er ikke saa heldig stillet som den sidste ærede Taler. Det ærede Thing vil vide, at mit principale Standpunkt overfor det Spørgsmaal, her omdebatteres, er det, at jeg vil helst have, at Landet blev fri for Beskatning af Hundene. Naar jeg ikke desto mindre er gaaet med til at stille Ændringsforslaget til § 4, maa det betragtes som mit subsidiaire Standpunkt. Jeg mindes den gyldne Regel, at af to Under vælger man gjerne det mindste. Efter Afstemningen i Landstthinget ved anden Behandling synes det jo, som om det høie Thing er stemt for, at Hundene paa Landet ogsaa skulle være Gjenstand for Beskatning. Dog forekommer det mig en noget mærkelig Argumentation for Beskatning af Hundene, at man særlig vil lægge Vægt paa selve Skatten og den Betydning, som de gennem Skatten indkomne Penge ville faae for den frie Fattigklasse til Afhjælpning af den Nød, der er til Stede i den Klasse af Samfundet, der staar paa Kæppet til at komme under det offentlige Fattigvæsen. Jeg paaskønner naturligvis i fuldt Maal den Betydning, det vil have at understøtte den frie Fattigkasse, men som jeg sagde ved Lovforslagets anden Behandling, Sognekommunerne have det i deres Magt at lade den frie Fattigkasse tilflyde Midler til at virke med, uden at man behøver at ty til et saadant kunstigt Middel som dette. Og jeg kan ikke undlade at fremdrage, at naar det saa tidt er omtalt, at det er Luxus, der skal være Gjenstand for Beskatning, naar vi paa den anden Side erindre, at naar vi skulle beskaffe Luxus her i Landet, kan man ikke blive staaende ved at beskaffe Hundene. Det er for mig et Fremskridt, at ogsaa Udvalget er gaaet ind paa, at Tidsbestemmelsen for Beskatningen indskrænkes fra 5 til 3 Aar. Jeg ser deri det Fremskridt, at denne Tidsbestemmelse falder sammen med Fornhelsen af Sogneraadene gennem Valgene. (Afbrydelse). Et æret Medlem mener, at det ikke er rigtigt, men jeg tror nok, at det er rigtigt, at dette Skattepaalæg kan kun gjælde for 3 Aar ad Gangen, og saa bliver det

Gjenstand for ny Overveelse, hvorvidt Skatten skal bibeholdes eller ikke. Hvis denne min Opfattelse er rigtig, kan jeg ikke se rettere, end at det er et Fremskridt, thi dersom et Sogneraad er kommet til imod det hos Flertallet af Befolkningen i Sognet gjældende Ønske, at tage Bestemmelse om Paalæg af Skat paa Hundene, turde det være, at det Sogneraad vilde blive sammensat i en anden Form end næste Valg, saa at den Fortræd, det derved havde gjort, kunde blive afhjulpen. Endvidere kan jeg ikke se rettere, end at vort Ændringsforslag til § 4 har et Fortrin for Udvalgets Underændringsforslag. Det turde have sin Betydning, at vi fastholdt en Frihed for Sogneraadene til at undtage visse Distrikter i en Kommune for Beskatningen. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Hundene paa Landet have en noget anden Betydning end Hundene i Byerne. Hundene paa Landet ere jo, som bekendt, næsten overalt ikke saa ganske lidt Politi, selv Gendarmene ere ikke i Stand til at kunne være saa godt Politi som Hundene ere mange Steder, og det er navnlig om Natten, at Hunden er en tro Vogter. Jeg vilde finde det i høi Grad beklageligt, hvis man gif til at vedtage Bestemmelser, som kunde tildels gjøre det umuligt for Landbefolkningen at have denne Vogter ved Hjemmet. Det gjør man ved at følge Udvalgets Forslag, thi der er ingen Undtagelse gjort, og det turde dog være, at der i Virkeligheden findes Steder paa Landet, hvor det er nødvendigt, at Hundehold kan finde Sted. Nu kan jeg saa godt forstaa, at man vil svare mig: Løs Tegnet og behold Hunden, men jeg siger, at det skal dog betales med nogle Kroner (Afbrydelse). Man minder mig om, at Betalingen indskrænker sig til 50 Ore, ja det er meget rigtigt, det er kun 50 Ore for een Hund, men det turde dog være saa, at een Hund aldrig kan siges at være saa tro en Vogter, som to Hunde vilde være det. Derfor kan jeg ikke skjønne, at man bør stemme for Udvalgets Forslag, hvorimod jeg maa tilraade, at man stemmer for det af 10 Medlemmer i Forening med mig stillede Ændringsforslag. Jeg maa naturligvis, som den ærede Landstthingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen) har berørt, fastholde, at de i Ændringsforslaget til § 5 nævnte Ord maa udgaa, thi det vilde jo virke som et Forbud, naar Cieren af enhver Hund, der gjæde ad en Forbigaaende, skulde være Gjenstand for den Mulkt, som Paragraphen fastsætter. — Med Henyn til det Ændringsforslag, der er stillet af 8 ærede Medlemmer til § 2 —, skal jeg ikke gjøre nogen anden Bemærkning end den, at ønske ærede